

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **D. P.**, nar....., bytem ....., zastoupeného zákonnou zástupkyní J. P., nar. ...., bytem ....., , proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.5.2017, č. j. MPSV-2017/97956-921, sp. zn. SZ/MPSV-2017/3906-921,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobu zákonná zástupkyně žalobce napadala rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, přičemž s rozhodnutím nesouhlasila a napadala jej v celém rozsahu.

Uvedla, že v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítala, že pro účely příspěvku na péči posudkoví lékaři dospěli k závěru, že nezletilý žalobce není samostatně schopen

zvládat orientaci, což může být dáno jen, jde-li o těžkou poruchu. V rámci řízení o průkazu ale posudkoví lékaři usoudili, že omezení orientace dosahuje úrovně pouze středně těžkého funkčního postižení.

Za neschopnost zvládat základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné nebo poruchy těžké ve smyslu § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některé ustanovení zákona o sociálních službách.

Ve smyslu § 34 odst. 3 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, má na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) nárok osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Ačkoliv mají obě řízení vlastní posudková kritéria, jsou si obě řízení natolik blízká, a to včetně používaného názvosloví, že není možné, aby se posudkoví lékaři argumentem zástupkyň vůbec nezabývali.

Nelze se ani spokojit s pouhým odkazem na znění přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., podle které vysoce funkční tip autismu odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení orientace.

V první řadě je nutné stanovit, do jaké míry postižení omezuje schopnost orientace, zda na úrovni středně těžkého nebo těžkého, či dokonce úplného postižení ve smyslu § 34 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Samotná diagnóza není určujícím kritériem, a to i proto, že stejná diagnóza může působit různý stupeň postižení orientace. Jestliže je tedy nutné hodnotit případ od případu, a to podle „následků diagnózy“ – úrovně funkčního postižení, nikoliv podle diagnózy samotné, jsou zdravotní stavy vymezené v příloze č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb. pouhým druhotným ukazatelem.

Dle klinického psychologa je intelekt nezletilého žalobce v pásmu nízkého průměru – lehká mentální retardace, neurolog ale uvádí střední mentální retardaci. Tyto dvě rozporuplné zprávy ponechávají posudkoví lékaři zcela bez vysvětlení. Z posudků není ani patrná snaha tyto rozdíly, které bezpochyby zakládají pochybnosti o posudkových závěrech, objasnit (např. vyžádáním si nového vyšetření nebo vlastním vyšetřením).

S ohledem na shora uvedené se zástupkyně žalobce domnívá, že je posudek posudkové komise MPSV ze dne 19.4.2017 nedostatečně odůvodněný, vychází z rozporuplných údajů, aniž by se je snažil jakkoliv objasnit a je tudíž značně nepřesvědčivý.

Navrhovala proto, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 5.5.2017 zruší a věc žalovanému vrátí k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že posudková kritéria u příspěvku na péči a průkazu osoby se zdravotním postižením jsou odlišná, nelze tedy pro účely průkazu vycházet z posudku týkajícího se příspěvku na péči.

Nárok na příspěvek na péči má osoba uvedená v § 4 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o službách, ve znění pozdějších předpisů, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1 nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu. *Hodnotí se tedy zvládání základních životních potřeb.*

Podle ust. § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3. Podle ust. § 34b uvedeného zákona prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace (příloha č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. ve znění vyhlášky č. 388/2013 Sb.). **Tato příloha vyhlášky pak stanoví zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.**

Jak je tedy zpochybňováno v žalobě, diagnóza je v daném případě stěžejní a její jednotlivé stupně jsou pak odlišeny v bodech 1 až 3 předmětně přílohy, z nich pak vyplývá nárok na jednotlivé typy průkazu.

Vzhledem k tomu, že šlo o správní řízení v jiné věci a jsou zde i jiná posudková kritéria, tak MPSV (ani PK MPSV) se těmito rozdíly nezabývalo. Zástupce účastníka řízení je ostatně ani nenamítal v odvolání. Zástupce účastníka řízení v odvolání namítal zhoršení zdravotního stavu, což mělo za následek žádost o posouzení zdravotního stavu účastníka řízení k datu jednání PK MPSV, aby byl zhodnocen aktuální zdravotní stav a nikoliv stav k datu vydání napadeného rozhodnutí.

O osobní účast na jednání PK MPSV zástupce účastníka řízení nežádal, PK MPSV navíc měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci, osobní účast vzhledem k tomuto nebyla nezbytně nutná. (viz např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 82/2011-44), citace:

“S argumentem krajského soudu, že posudek posudkové komise v projednávané věci není přesvědčivý proto, že nedošlo k osobnímu vyšetření žalobce, Nejvyšší správní soud nemůže souhlasit. Předmětný posudek je beze sporu srozumitelný, neobsahuje žádný vnitřní rozpor a zohledňuje veškeré podstatné okolnosti případu. V doplňujícím posudku se navíc posudková komise vyjádřila i k aktuálním lékařským zprávám o zdravotním stavu žalobce a neexistuje žádný jiný posudek nebo lékařská zpráva, které by obsah posudku posudkové komise zpochybňovaly. Tvzení žalobce předestřená v žalobě nepřinášejí žádné nové argumenty, pouze se opakují námitky, které byly uplatněny v odvolacím řízení a k nimž se posudková komise dostatečně vyjádřila. Osobní vyšetření žalobce by tak z hlediska přesvědčivosti posudku nemohlo v dané věci přinést nic nového.”

Pokud by byla osobní účast na jednání PK MPSV požadována, je běžným postupem, že je této žádosti vždy vyhověno.

Žalovaný je na základě výše uvedených skutečností přesvědčen, že byl zjištěn stav věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně, a proto navrhol žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí vydané žalovaným dne 5.5.2017, žalovaný přezkoumával rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 22.12.2016, č.j. 989883/16/BM, kterým na základě žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením přiznal nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.6.2016 do 30.6.2019 a rozhodl tak, že odvolání zástupkyně žalobce se zamítá a výše uvedené rozhodnutí úřadu práce se potvrzuje.

Při vydání tohoto rozhodnutí PK MPSV vycházela z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 19.4.2017 a jeho závěru.

V posudku citovala podklady, z nichž PK MPSV ČR vycházela při vypracování posudku, a podrobně citovala z posudku posudkové zhodnocení a závěr. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu § 34 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb. Tento stav byl i 1.6.2016. Konstatoval, že u posuzovaného jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky

srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. j/ citované přílohy, nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 nebo 2 citované přílohy, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 nebo 2 citované přílohy. Uvedl, že podrobnější informace o posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace jsou obsaženy v posudkovém spise, který PK MPSV vede v souladu s ust. § 16a zák. č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k ust. § 17 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. PK MPSV pak konstatovala, že posudek PK MPSV byl vypracován ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v odvolání. Z posudku je zřejmé, z čeho posudková komise při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Posudek byl vypracován komisí v řádném složení a z posudku je rovněž patrné, že posudková komise měla pro posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace dostatek podkladů i bez přítomnosti účastníka řízení.

Dále uvedla, že podle ust. § 34 odst. 1 Zákona OZP nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje jejich schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3. Podle ust. § 34b Zákona OZP prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace (příloha č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb.).

Podle ust. § 35 odst. 5 a odst. 7 Zákona OZP nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením vzniká nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o jeho přiznání. Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením trvá po dobu platnosti výsledku posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace žadatele o průkaz, platnost tohoto výsledku posouzení může být časově omezena nebo i bez časového omezení. Doba trvání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je součástí výroku rozhodnutí o přiznání osoby se zdravotním postižením. Doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením jako veřejné listiny je nejvýše 5 let u osob do 18 let věku a nejvýše 10 let u osob starších 18 let věku; tato doba nemůže být delší než je doba, po kterou trvá nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením podle odst. 5. Stanovením doby platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením jako veřejné listiny není dotčeno trvání nároku na tento průkaz podle odst. 5.

Po obdržení posouzení schopnosti pohyblivosti a orientace účastníka řízení byla odvolatelce dána možnost uplatnit právo v souladu s ust. § 36 odst. 3 správní řád, vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, ke způsobu zjištění, navrhopat nové důkazy, popř. uvést další skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodnutí odvolacího orgánu. Tuto písemnost odvolatelka převzala 25.4.2017, svého práva ve stanovené lhůtě nevyužila. Žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na výsledek odvolacího řízení, doloženy nebyly.

Ministerstvo zhodnotilo, jak uvedeno, že novým posouzením schopnosti pohyblivosti a orientace účastníka řízení pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením bylo prokázáno, že splňuje zákonem stanovené podmínky pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.6.2016 do 30.6.2019.

Z připojených správních spisů soud zjistil, že 27.6.2016 zástupkyně žalobce podala u Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město Žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a jako důvod uvedla zhoršení zdravotního stavu žalobce.

Úřad práce požádal Městskou správu sociálního zabezpečení v Brně o posouzení zdravotního stavu D. P.

Posudek o jeho zdravotním stavu lékař MSSZ Brno vypracoval dne 26.10.2016, na základě prostudované zdravotní dokumentace uvedl, že u posuzovaného se jedná o ADHD sy, intelekt v pásmu nízkého průměru a asthma bronchiale. V posudkovém zhodnocení pak uvedl, že posuzovaný ve věku 10 let splňuje zdravotní podmínku pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Při hodnocení závažnosti funkčního postižení orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vycházelo z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost orientace, kterou je ADHD sy, intelekt je v pásmu nízkého průměru.

V posudkovém závěru posudkový lékař uvedl, že v případě žalobce jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění platném od 1.1.2014.

Jde o zdravotní stav, který není uveden v příloze č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění platném od 1.1.2014, ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. j/ citované přílohy.

Na základě tohoto posouzení zdravotního stavu bylo pak zástupkyni žalobce oznámeno pokračování ve správním řízení a dne 22.12.2016 pod č.j. 989883/16/BM vydal Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město rozhodnutí, kdy rozhodl tak, že zamítl žádost žalobce o změnu nároku na průkaz OZP nezletilé oprávněné osoby D. P., zastoupený J. P.

Přiznal nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označené symbolem „TP“ ode dne 1.6.2016 do 30.6.2019.

Proti tomuto rozhodnutí zástupkyně žalobce podala odvolání, s rozhodnutím nesouhlasila z důvodu zhoršení zdravotního stavu posuzovaného, který nutně potřebuje doprovod.

V rámci odvolacího řízení byl znovu posuzován zdravotní stav nezletilého žalobce, a to PK MPSV ČR, pracoviště v Brně dne 19.4.2017. Posudková komise zasedala ve správném složení, které ji určuje zákon, kdy předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka a další lékařka přítomna u jednání byla lékařka pracující v oboru psychiatrie.

Posudková komise k posudku uvedla, z jakých odborných lékařských nálezů a vyšetření vycházela při hodnocení zdravotního stavu.

V diagnostickém souhrnu uvedla, že u posuzovaného se jedná o poruchu aktivity a pozornosti, disharmonický psychomotorický vývoj, intelekt v pásmu podprůměru, specifické poruchy učení, poruchy autistického spektra, atypická vysokofunkční forma a astma bronchiale.

V posudkovém závěru a zhodnocení pak PK MPSV uvedla, že se jedná o 10-ti letého chlapce s sy ADHD, specifickými vzdělávacími potřebami, léčený pro průduškové astma. Bez pohybového deficitu, jen motorická neobratnost. Stoj bez titubace, chůze bez opory, vadné držení těla.

V popředí, jak uvedeno, je porucha pozornosti s hyperaktivitou (nesoustředěnost, nedostatečná vytrvalost, motorický neklid) a projevy atypického autismu, vysokofunkční forma.

Dle psychologického vyšetření je orientovaný, v kontaktu vstřícný, bez zábran, mírný PM neklid, intelektové schopnosti nerovnoměrně rozloženy, celkově v pásmu podprůměru s výraznými diskrepancemi. Orientace osobou, místem i časem správná. Řečová produkce vykazuje zlepšování, řeč je málo plynulá, s četnými agramatismy.

Bez smyslové poruchy, která by omezovala orientaci a komunikaci.

Kardiopulmonálně je nekompenzovaný.

Léčený pro astma bronchiale, opakované spirometrické vyšetření je v normě, bez prokázané respirační insuficience.

Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 9 odst. 3 zák. č. 329/2011 Sb., ve znění zák. č. 313/2013 Sb.

Jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., ale je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem, který lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace.

Jedná se o podstatné omezení schopnosti orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení srovnatelného se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. j/. Psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně vysoce funkčního typu autismu.

Nejedná se o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni těžkého funkčního postižení ve smyslu odst. 2 písm. a/ - n/, ani o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení ve smyslu odst. 3, písm. a/ - n/, přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., účinném od 1.1.2014.

K námitkám – osvobození z tělocviku z důvodu šikany spolužáků není posudkově rozhodné. Nejedná se o těžké omezení funkce dvou končetin na podkladě středně těžké parézy ani těžkého omezení hybnosti kyčelních nebo kolenních kloubů na obou dolních končetinách zpravidla o polovinu fyziologického rozsahu.

Nejedná se ani o postižení páteře provázené těžkými parézami dolních končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzí hrudníku a tím i závažnou poruchou ventilace nebo stavy se ztuhnutím tří úseků páteře.

Nejedná se ani o psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně středně těžkého autismu. Není prokázáno střední, těžká nebo hluboká mentální retardace nebo demence, nejedná se ani o ztrátu duševních kompetencí s neschopností komunikace a orientace včetně nízkofunkčního typu autismu.

Zdravotní postižení je aktualizováno nálezy doloženými v průběhu odvolacího řízení. Nálezy doložené v průběhu odvolacího řízení jsou obsahově ve shodě s nálezy, které má PK k dispozici a jsou výše funkčně zhodnoceny. Neprokazují zhoršení schopnosti pohyblivosti nebo orientace.

Od posledního posouzení v r. 2015 nedošlo ke zhoršení funkčních schopností pohyblivosti nebo orientace.

Jde o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1, písm. j/ v příloze č. 4 k vyhl. č. 388/2011 sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb.

Jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením orientace, včetně osob s poruchou autistického centra, ve smyslu § 34 odst. 2 zák. č. 329/2011 Sb., ve znění zák. č. 313/2013 Sb. Tento stav byl i k datu 1.5.2016.

Na základě tohoto posouzení zdravotního stavu pak bylo vydáno rozhodnutí žalovaného, které je nyní předmětem soudního přezkumu.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 4.4.2018.

U tohoto jednání zástupkyně žalobce uvedla, že pokud jde o nezletilého žalobce, mají ho s manželem v pěstounské péči (jedná se o jejich vnuka). Sdělila, že na první pohled v podstatě není vůbec znát, že by chlapec měl nějaké problémy. Má však velké psychické problémy a v podstatě je to dítě, které vyžaduje celodenní péči. Pokud jde o pohyblivost, pohybuje se, má však atypickou chůzi, která u spolužáků jmenovaného často budí posměch. Žalobce je prostě jiný než ostatní děti v jeho věku. Zástupkyně chodí do zaměstnání, její manžel je doma, takže nezletilého vodí do školy. Je to proto, že sice by tam sám došel, pokud jde o chůzi, nepodívá se však přes cestu, takže ona i manžel mají obavy, že by vběhl třeba pod auto. Chlapec je velmi samotářský, vůbec nevyhledává společnost svých vrstevníků, ve škole komunikuje v podstatě pouze s paní učitelkou, která se mu hodně věnuje, a to i o přestávkách. Z důvodu astma jezdí pravidelně do lázní, tam však potřebuje doprovod. K tomu uvedla, že lázně jsou částečně hrazené, část však musí za žalobce hradit zástupkyně s manželem a bylo jim řečeno, že pokud by chlapec měl průkaz ZTP nebo ZTP/P, nemuseli by nic hradit. Nezletilý D. pobírá příspěvek na péči ve stupni III., ovšem často s ohledem na jeho zdravotní problémy musí pěstouni za ledacos platit vysoké částky, a to je pro ně velmi finančně náročné. Pokud jde o nezletilého žalobce, jakmile přijde ze školy, nikam už nechodí, zdržuje se pouze se zástupkyní a jejím manželem. Ve škole má dobré výsledky, vyžaduje to však ze strany zástupkyně a jejího manžela velké úsilí a kromě učení již chlapec nic jiného nezvládá.

Uvedla pak, že průkaz s označením TP je jim v podstatě k ničemu. Ví, že se jedná pouze o „kus papíru“, ale pokud by nezletilému mělo něco pomoci, tak by to byl pouze průkaz ZTP nebo ZTP/P. Dodala, že pokud by např. nezletilého posadila do tramvaje a řekla mu, aby dojel do určitého místa, dle názoru zástupkyně by to vůbec nemohl zvládnout, v tomto směru by se vůbec neorientoval.

Trvala tedy na tom, že dle jejího názoru z obsahu žaloby i skutečností, které uvedla u soudního jednání, má za to, že nezletilému by měl být přiznán průkaz s označením ZTP.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná

Podle § 34 odst. 1 zák. č. 329/2011 Sb., v platném znění nárok na průkaz se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Podle § 34 odst. 2 uvedeného zákona nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

Podle § 34 odst. 3 uvedeného zákona nárok na průkaz se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle odst. 4 § 34 uvedeného zákona nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popř. není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením

orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Podle přílohy č. 4 k vyhl. č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, kdy tato příloha je nazvána *Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu se zdravotním postižením*.

Podle odst. 1 písm. j/ této přílohy za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat zdravotní stav – psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru, včetně vysoce funkčního typu autismu.

PK MPSV ČR ve svém posudku ze dne 19.4.2017 uvedla, že u žalobce jde o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 vyhl. č. 388/2011 Sb., ve znění vyhl. č. 388/2013 Sb., *ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. j/ citované přílohy č. 4*.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že v dané věci byl skutkový stav náležitě zjištěn a věc byla také správně právně posouzena.

Jako podklad svého rozhodnutí jak žalovaný tak také Krajský soud v Brně vzal posudek PK MPSV ČR ze dne 19.4.2017. Je to proto, že posudková komise, která zdravotní stav žalobce posuzovala jednala ve správném složení, kdy kromě tajemnice posudkové komise jednání byla přítomna jako předsedkyně PK posudková lékařka a další lékařkou v komisi byla lékařka pracující v oboru psychiatrie, tedy lékařka, která funkční postižení žalobce mohla řádně a správně posoudit. Posudková komise navíc vyšla ze všech odborných lékařských zpráv týkajících se zdravotního stavu žalobce, což ani zástupkyně žalobce nezpochybňovala.

Ze sdělení samotné pěstounky žalobce, tedy jeho zákonné zástupkyně u jednání soudu pak vyplynuly skutečnosti, z nichž lze zcela jednoznačně usuzovat na to, že posudek PK MPSV ČR ze dne 19.4.2017 je posudek, který správně hodnotil zdravotní stav žalobce, řádně své stanovisko PK odůvodnila, , jedná se o posudek úplný a přesvědčivý a proto ho také vzal krajský soud za podklad svého rozhodnutí.

Pokud jde o nezletilého D., popsala i jeho pěstounka, která s ním žije denně v domácnosti a pečuje o něho se svým manželem, pokud jde o otázku pohyblivosti a orientace, že tato odpovídá posouzení, tak jak bylo provedeno PK MPSV ČR Brno.

Soud pouze na okraj podotýká, že souhlasí se stanoviskem žalovaného, že nelze srovnávat posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení o příspěvek na péči a v rámci zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, neboť se jedná o dvě různá řízení, kdy kritéria posuzování nejsou zcela totožné.

Soud tedy dospěl k závěru po provedeném dokazování, že žaloba žalobce důvodná není a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Pokud jde o náklady řízení žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, kromě běžné administrativní činnosti žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. dubna 2018

r.

JUDr. Jana Kubenová, v.

samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. K.